

टडदार, क्री, (टडलनाशकं दार यस्व ।) टड-
दारकटवः । यथा, राजनिर्घण्टे ।

“टडदारद्वयं गौलं पिच्छलं कपवातनुत् ।
वक्ष्यं कासामदोषं द्वितीयं स्वल्पवीर्यदम् ॥”

टडनाभिः, त्रि, (टडः प्रटडो नाभिर्यस्य ।) उन्नत-
नाभिः । गोडनाभियुक्त्यक्ति इति भाषा ।

तत्पर्यायः । तुच्छिलः २ तुच्छिमः ३ । इत्यमरः ॥

टडप्रपितामहः, पुं, (प्रपितामहादृङ् ।) प्रपिता-
महतातः । इति शब्दरत्नावली । तत्र कन्यायाः

सपिण्डता नास्ति । यथा । तेनात्मपञ्चमे टड-
प्रपितामहे सापिण्डा निवर्तते इति प्रतिपादि-

तम् । अतएव प्रपितामहभावात् तत्सन्ततिभिः
सह सापिण्डाभावात् कन्याजननमरणयोस्तेषां

सापिण्डाशौचं नास्ति किन्तु समानोदकनिमित्त-
मेवाशौचमिति । इति शुद्धितत्त्वम् ॥

टडवला, स्त्री, (टडा वला ।) महासमझा । इति
राजनिर्घण्टः ॥

टडराजः, पुं, अन्ववतसः । यथा,—
“अवन्तो टडराजश्च दावेतौ तत्र कीर्तितौ ॥”

इति केचित् ॥

टडवाहनः, पुं, आन्ववतः । यथा । सुपको टड-
वाहनः । इति केचित् ॥

टडविभीतकः, पुं, (टडः प्रटडो विभीतक इव ।)
आन्वतकः । इति शब्दमाला ॥

टडश्रवाः, [स] पुं, (टडात् टडश्रवः श्रवोतीति ।
श्रु + अश्रुन् । “टडश्रवः श्रवोतीति टडश्रवाः ॥”

इत्यञ्जलदत्तः । ४ । २२६ । “टडं प्रभूतं श्रवः
श्रवणं स्तोत्रं ध्वनिचञ्चलमत्रं वा यस्य ॥” इति

ऋगभाष्ये सायणः । १ । ८ । ६ । “टडं श्रवो
धनं कीर्तिर्वा यस्य ॥” इति वेददीपे महीधरः ।

१० । ६ । १ । इन्द्रः । इत्यमरः ॥

टडशंखः, पुं, टडानां सन्धः । तत्पर्यायः । वाङ्-
कम् । इत्यमरः । २ । ६ । ४० ॥

टडसूत्रकः, स्त्री, (टडस्य सूत्रम् । ततः स्त्री-
कम् ।) इन्द्रतूलम् । बुद्धीर कृता इति भाषा ।

यथा, हारावल्याम् ।
“टडसूत्रकमिवाहुरिन्द्रतूलं मनीषिणः ।
योऽग्राह्यं वंशकर्णं वाततूलं मरुद्वजम् ॥”

टडा, स्त्री, (टड + टाप् ।) गतयौवना । बुद्धी
इति भाषा । तत्पर्यायः । पलिक्री २ । इत्य-

मरः । पलिका ३ । इति भरतः ॥ स्वविरा ४
जिह्वा ५ जरती ६ गतार्त्तवा ७ । इति

राजनिर्घण्टः । तदवस्थाकालो यथा,—
“आषोडशाहवेदाला तरुणी जिंशता मता ।
पञ्चपञ्चाशतः प्रौढा टडा भवति तत्परम् ॥”

इति कालिदासः ॥ * ॥

अपि च ।

“वाणेत गीयते नारी यावद्वर्षाणि षोडश ।
ततस्तु तरुणी ज्ञेया द्वात्रिंशद्वत्सरावधि ॥

ततः पञ्चविंशत्या तस्या पञ्चाशद्वत्सरावधि ।
टडा तत्परतो ज्ञेया सूरतोऽवर्जिता ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

तस्याः सम्भोगे दोषो यथा,—

“वाला तु प्राणदा प्रोक्ता युवती प्राणहारिणी ।
प्रौढा करोति वृद्धत्वं टडा मरणमादिशेत् ॥

निदाघशरदोऽन्वाला प्रौढा वर्षावसन्तयोः ।
हेमन्ते शिशिरे योग्या न टडा कापि शस्यते ॥

नार्त्तवे षोडशाहवर्षात् सप्तम्याः परतो न च ।
आयुष्कामो नरः स्त्रीभिः संयोगं कर्तुमर्हति ॥

पञ्चपञ्चाशतो नारी सप्तसप्ततितः पुमान् ।
दावेतौ न प्रकुर्येते प्रकुर्येते विपर्ययात् ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

“शुष्कं मांसं स्त्रियो टडा बालार्कस्तरुणं दधि ।
प्रभाते मैथुनं निद्रा सद्यः प्राणहराणि घट् ॥”

इति चाणक्यम् ॥ * ॥

अङ्गुष्ठः । इति शब्दरत्नावली । महाआव-
णिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

टडाङ्गुलिः, स्त्री, (टडा अङ्गुलिः ।) हस्तपादयोः
स्थूलाङ्गुलिः । बुद्ध्याङ्गुलि इति भाषा । तत्-

पर्यायः । अङ्गुष्ठः २ टडा ३ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

टडिः, स्त्री, (टड + क्तिन् ।) अष्टवर्गान्तर्गतौ-
षधविशेषः । तत्पर्यायः । योग्या २ ऋद्धिः ३

सिद्धिः ४ लक्ष्मीः ५ । इत्यमरः ॥ पुष्टदा ६ टडि-
दात्री ७ मङ्गल्या ८ श्रीः ९ सम्यत् १० आशीः

११ जनेष्टा १२ भूतिः १३ सुत् १४ सुखम् १५
जीवभद्रा १६ । अस्या गुणाः ।

“ऋद्धिर्वृद्धिश्च मधुरा सुखिण्या तित्तप्रीतला ।
रुचिमेधाकरी श्लेष्मकृत्क्रिमिहरा परा ॥

प्रयोगेऽन्यथोरेकं यथालाभं प्रयोजयेत् ।
तत्र यदातुमिष्टिः स्याद्व्यमय्यत्र योजयेत् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

ऋद्धिर्बुद्धिश्च कन्दौ द्वौ भवतः कोषयामले ।
श्वेतलोमान्वितः कन्दो लताजातः सरन्मूकः ॥

स एव ऋद्धिर्वृद्धिश्च भेदमप्येतयोर्नृपे ।
तूलयन्त्रिसमा ऋद्धिर्वाभावसैफला च सा ॥

टडिस्तु दक्षिणावर्तफला प्रोक्ता महर्षिभिः ।
ऋद्धिर्व्याख्या सिद्धिलक्ष्यौ टडेरप्याज्या इमे ॥

ऋद्धिर्व्याख्या निदोषोऽग्नौ शुक्रला मधुरा गुरुः ।
प्राणैर्न्यस्यकरी मूर्च्छारक्तपित्तविनाशनी ॥

टडिर्गर्भप्रदा शीता वृद्धणी मधुरा स्मृता ।
टड्या पित्तसहशमनी चतुर्कासचयापहा ॥

राज्ञामप्यष्टवर्गस्तु यतोऽयमतिदुर्लभः ।
तस्मादस्य प्रतिनिधिं गृह्णीयात्तदगुणं भिषक् ॥”

सुखसदृशः प्रतिनिधिः ॥ * ॥ एतस्य प्रतिनिधि-
माह ।

“भेदा जीवककाकोली ऋद्धिदन्तेऽपि चासति ।
वरीविदार्यश्वगन्धवारारुक्ष क्रमात् चिपेत् ॥”

भेदा महामेदास्थाने शतावरीमूलं जीवकर्षक-
स्थाने विदार्यमूलं काकलीचौरकाकोलीस्थाने-

श्वगन्धमूलं ऋद्धिर्बुद्धिस्थाने वाराहीकन्दं
गुणैस्तत्तुल्यं चिपेत् । इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

नीतिवेदिनां चयादिचिन्तनान्तर्गतवर्गविशेषः ।

इत्यमरः ॥ नीतिवेदिनां नीतिशास्त्रज्ञानां
चयादिभिस्त्रिवर्गः । अन्येषां धर्मकामार्थः

पूर्वसुक्तः । अष्टवर्गस्यापचयः चयः । तस्यैवोप-
चयो टडिः । तस्य नोपचयो नाप्यपचयः

स्थानम् । अष्टवर्गो यथा,—
लघिर्वृद्धिर्कपथो दुर्गं सेतुः कुञ्जरवन्धनम् ।

कन्याकरवलादानं सैन्यानाञ्च निवेशनम् ॥
अष्टवर्गः स्मृतो राज्ञामिति भरतः ॥ * ॥

वर्द्धनम् । तत्पर्यायः । स्फातिः २ । इत्यमरः ॥
(यथा, मनुः । १२ । १२४ ।

“एष सन्वाणि भूतानि पञ्चभिर्याप्य ऋत्तिभिः ।
जन्मटडिचयेनित्यं संसारयति चक्रवत् ॥”)

विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतैकादशयोगः ।
तत्र जातफलं यथा,—

“प्रकृतिकाले यदि टडिहयोगो
नरः सुभोगो विनयान्वितश्च ।

धनप्रयोग्यश्चक्षुषो दक्षो
विचक्षणः स्यात् क्रयविक्रयाभ्याम् ॥”

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ * ॥

कलान्तरम् । सुट् इति भाषा । अभ्युदयः ।
सन्दडिः । इति मेदिनी । (यथा, शिशुपाल-

वधे । १५ । १ ।
“अथ तत्र पाण्डुतनयेन
सदसि विहितं मण्डपिण्डः ।

मानमसह्यत न चेद्विपतिः
परटडिमत्सरि मनो हि मानिनाम् ॥”)

टडिग्रहणनियमो यथा,—
“अशीतिभागो टडिः स्यान्वासि मासि सवन्धके ।

वर्षक्रमोऽर्हतं द्वित्रिचतुष्टयस्य कन्यया ॥”
मासि मासि प्रतिमासं बन्धकं विश्वासार्थं यदा-

घीयते आधिरिति यावत् । बन्धकेन सह वर्त्तत
इति सवन्धकः प्रयोगस्तस्मिन् सवन्धके प्रयोगे

प्रयुक्तस्य द्रव्यस्याशीतितमो भागो टडिर्धन्या
भवति । अन्यथा बन्धकरहिते प्रयोगे वर्णानां

ब्राह्मणादीनां क्रमेण द्वित्रिचतुःपञ्चकं शतं धर्म्यं
भवति । ब्राह्मणेऽधमर्थे द्विकं शतम् । क्षत्रिये

त्रिकम् । वैश्ये चतुष्कम् । शूद्रे पञ्चकम् । मासि
मासौत्थेव । द्वौ वा चयो वा चत्वारो वा पञ्च वा

इति द्वित्रिचतुःपञ्चाः । द्वित्रिचतुःपञ्चा आसन्
शते टडिर्द्वीयत इति द्वित्रिचतुःपञ्चकं शतम् ।

तदस्मिन् टड्या यत्नाभ्युत्थोपदा दीयते इति
कन् । इयं टडिर्मासि मासि गृह्यत इति

कालिका । इयमेव टडिर्द्विसगणयथा विभज्य
प्रतिदिवसं गृह्यमाना कायिका भवेति । तथा च

नारदेन ।
“कायिका कालिका चैव कारिता च तथा परा ।
चक्रटडिश्च शास्त्रेषु तस्य टडिस्तुल्यिधा ॥”

इत्युक्तोक्तम् ॥

“कायाविरोधिनी शस्यत् पणपादादि कायिका ।
प्रतिमासं सवन्ती या टडिः सा कालिका मता ॥

टडिः सा कारिता नाम यत्किञ्चन स्वयं कृता ।
टडेरपि पुनर्द्वि-श्वरुद्रसुदहतेति ॥”